

Шанайотова и друга една, никакъ не ги оставяли на мира, постоянно ги преслѣдвали и разбивали.

На 3-й Авг. турците нападнали на Мъглишкия мънастир Св. Никола, всичко ограбили, изгорили мънастира и потеглили къмъ Казанлѫкъ.

На 5-й башибозуци и черкези се показали около Казанлѫкъ, нъ казаците ги отблъснали.

На 6-й авантюриста на Сюлейманъ паша състояща отъ нѣколко стотини черкези и башибозуци се показа на Търтимогила — между Енина и Гюсово 4—5 кил. отъ града.

Турците вѣрвали, че въ града се криятъ съ хиляди руси и на 7-й сутренята съ голѣма сила нападнали. Нъ като не имъ се въспротивил никой, още съ влизанието си почнали да убиватъ изъ улиците останалите стари и немощни хора или не успѣлитъ да избѣгатъ. Въ разстояние на единъ — два часа въ града се чувалъ само гърмежа на пушките и виковете: вурунъ, тутунъ, йолдюрунъ. Единъ бѣга на една страна, втори тича на друга, трети се крие, обаче, нищо не помагало и нигдѣ спасение немало.

Около 70—80 д., които били избѣгнали изъ града, турците ги застигнали между селата Хасътъ и Сикиречово и до единъ ги избили.

Въ кѫщата на Хр. Христовъ уловили 17—18 души повечето жени, обѣсили ги по стрѣхитѣ и веднага запалили кѫщата, та всички на въгленъ станали.

Спорѣдъ рапорта на град. управител. Съвѣтъ отъ 1-й Ноемвр. 1878 год. до Казанлѫшкия окр. началникъ, числото на избитите и искланитѣ вѣлизало на 340 д. мжже жени и дѣца. Нъ имената можихме да изучимъ само на 165 д. мжже и 68 жени.

Абаджи Драгой,	Баба Таневица,	Вѣльо Колевъ,
Баба Дела,	Баба Митковица,	Гана Пенева,
Баба Ивана,	Баба Николица,	Генчо Константиновъ,
Баба Мина,	Бѣла Стоянова,	Георги Драгановъ,
Баба Мировица,	Вожко Топаловъ,	Гино Кѣлчча,
Баба Мастунка,	Борѣтъ Христо,	Гочо Колевъ,
Баба Колевица,	Боньо Сировъ,	Данъо Тодоровъ,
Баба Х. Пенчовица,	Белчо Макела,	Даниилъ Дянковъ,
Баба Рада,	Бояджи Иванъ,	Дела Христова,
Баба Станковица,	Василь и Стано Ми-	Димитръ Георгиевъ,
Баба Хаджийка	леви	